

“Escriu damunt d’un roc, arran del riu que salta: inquiet en cada vers que m’és frontera entre la vida i res.” **Lluís Calvo**

ESTILS

Un llegat subtil i punyent

A *99 cuentos y enseñanzas sufíes* (Almuzara) Manuel Fernández Muñoz recull contes i anècdotes que pertanyen al llegat de les confraries més antigues del misticisme islàmic i que han anat passant com a testament de generació en generació perquè tothom pugui introduir-se en aquesta saviesa subtil i atemporal.

Ètica global, pau i religions

Fins el 13 de juny el Centre Cultural Collblanc-La Torrassa (L'Hospitalet) acull l'exposició *World religions, universal peace, global ethic* sobre les diferents religions i allò que tenen en comú. Organitza el Fòrum L'Hospitalet, que treballa per la convivència i la diversitat religiosa en aquesta ciutat.

Opinió

Ioga: així de senzill

LUISA CUERDA
ESCRITORA I PROFESSORA DE IOGA

Es parla molt del ioga relacionant-lo amb una vida saludable, l'oci o l'esport. Moltes persones creuen, de bona fe, que el ioga serveix per “sentir-se bé” o per “relaxar-se”, confonent els seus possibles efectes amb la seva finalitat. El ioga s'identifica també amb una barreja de budisme mal comprès, creences *new age* i devocions hinduistes poc assimilades. El resultat és un producte exòtic i incompreensible, que molta gent prova i abandona després de peregrinar per les diferents “marques registrades” de ioga que s'ofereixen. No m'estranya.

Les primeres definicions que vaig obtenir del ioga eren llargues i confuses. Si no fos per la petita flama que s'encenia en mi després d'una pràctica en la solitud de la meua habitació, ho hagués deixat córrer. No obstant això, el ioga està definit clarament en el clàssic *Ioga-sutra* de Patanjali, llibre que tot professor hauria de conèixer de memòria i tot practicant hauria d'estudiar: “El ioga posa fi a les pertorbacions de la ment i la seva finalitat és la llibertat de l'ànima”, hi llegim. Però, què fem amb aquesta definició en una societat que invalida el que no és científic i considera científic només el que es pot mesurar?

Per ioga ha implicat sempre -i més encara en aquests moments i a casa nostra-, anomenar pel seu nom aquesta petita flama que se t'encén a dins després d'una pràctica (millor en la solitud de la teua habitació). Retrobar l'ànima que va quedar abandonada a la infància o infantilitzada en els ritus. I, emprant les eines adequades, retirar l'atenció de la xerrameca mental i endinsar-nos en la que ha estat i és testimoni de la nostra vida humana. El pas següent, que és poder-nos reconèixer en ella, desplegar les ales i volar, quedarà, d'aquesta manera, més a prop. Així de senzill.

Confusió
El ioga s'identifica amb una barreja de budisme mal comprès, creences 'new age' i devocions hinduistes poc assimilades. El resultat és un producte exòtic i incompreensible

Bhagavadgita: vigència mil·lenària

Arriba una nova traducció d'aquesta obra, unade les més importants del llegat universal

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Soterrats per la dispersió, contrets, adolorits de tants estímuls que desequilibren. Desorientats -això és, sense Orient-, fins i tot vençuts pel desànim a força de creure en l'ànim i la vitalitat de tanta dispersió. De tanta acumulació. És l'era de l'abundància, i no només en l'àmbit material. La immediatesa ens ha fet oblidar la immanència. La vida és canvi, moviment, breuetat, però no només això. Tot caduca? ¿Allò pensat, cantat o revelat fa mil·lennis, pot continuar sent actual en aquest magma d'abundància de missatges i opinions? I, si és així, si encara pot ser actual, ¿pot mantenir la seva idiosincràsia, sense necessitat de filtres ni edulcorants, revestit amb els capricis i modes del moment? ¿Som capaços de copsar les subtils dels textos atemporals, encara que sigui breument? ¿Escoltar-les, malgrat la pol·lució acústica, pràcticament omnipresent, que ressona fins i tot a dins nostre, generadora d'angoixa, suplicí, estrès?

Dins i fora del temps

“L'èsser humà, com la resta d'éssers, canvia, es transforma. I es pregunta com haurà de relacionar-se amb allò que no canvia, ni es transforma, ni evoluciona. I no per curiositat, sinó perquè els canvis i les transformacions produeixen dolor, ansietat, por: anuncien la imminència de la transformació definitiva, aquella que acabarà amb la seva identitat”, explica Juan Arnau en la seva introducció a la *Bhagavadgita* (Atalanta) que ell mateix ha traduït al castellà.

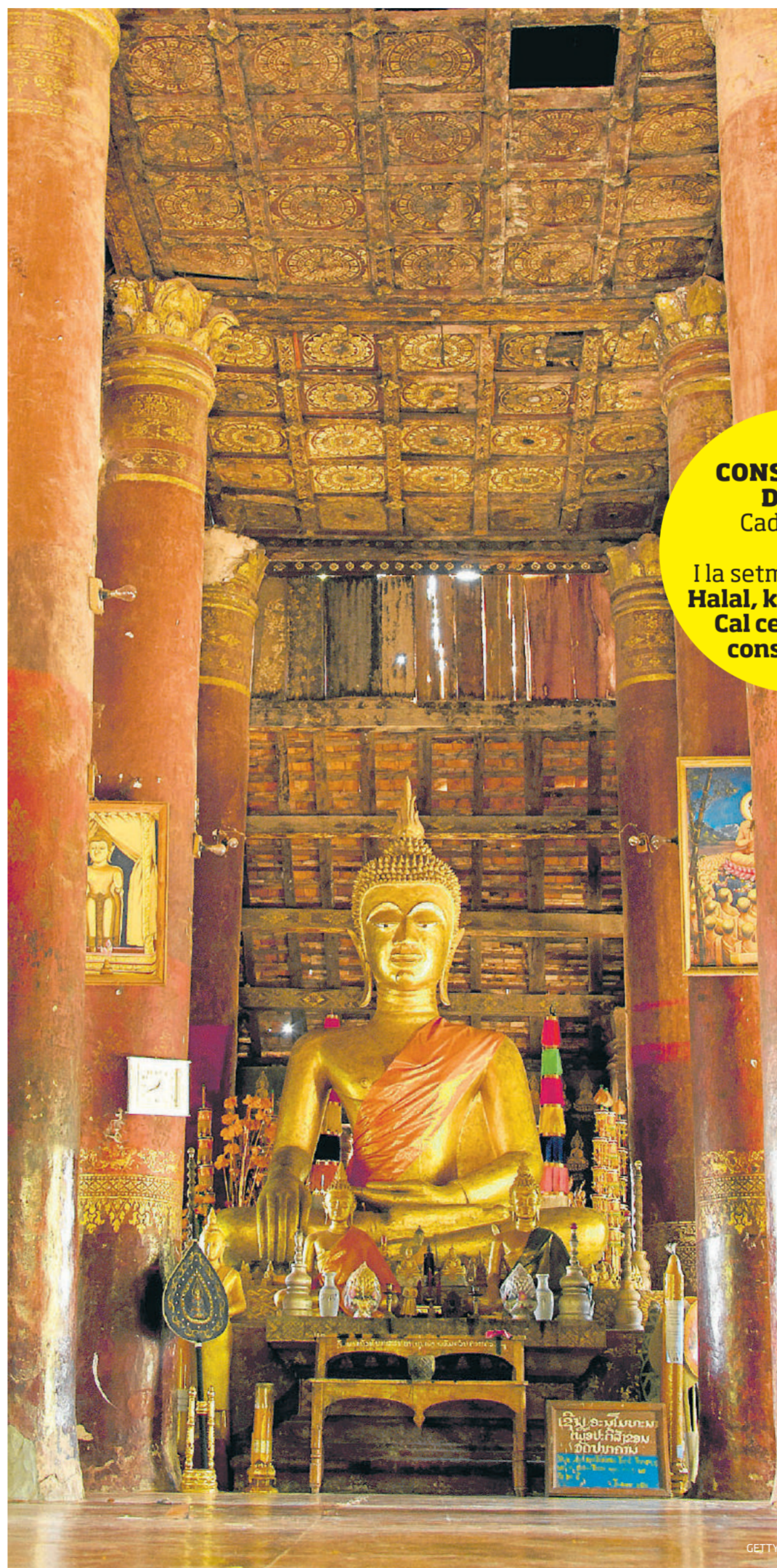
Si per uns segons obríem la perspectiva de la nostra quotidianitat, si aconseguíssim veure-ho tot d'una forma més allunyada, imparcial, si això fos possible, ens veuríem, cadascú, al bell mig d'un camp tumultuós que ens obliga a posicionar-nos, a actuar. Amb l'efímer avantatge de la perspectiva que ens

ofereix la distància, l'escena roman-dria en suspens, esperant la nostra acció. I què fer? Com respondre: implicant-nos-hi; abandonant? Deixant-nos arrossegar pels qui més soroll fan? ¿Com fer-ho per ser-hi i no ser-hi, veient-nos en perspectiva i implicant-nos alhora en el que se'ns demana, mantenint un centre que la mateixa acció vol desgavellar?

“L'èsser humà no és un ésser merament històric, inscrit en una època particular, doncs alguna cosa en ell viu fora del món natural -continua Arnau en la introducció a la *Bhagavadgita*-. I la seva tasca més noble és la d'aprofundir en aquesta condició perifèrica, intemporal, per estar a la vegada dins i fora del món, dins i fora de la circumstància, sense caure en l'angoixa de l'efímer però sense deixar d'assumir, de manera franca i plena, el fet temporal. Com viure a la vegada dins i fora del temps és el gran repte que plantejen aquestes estrofes”.

L'acció com a devoció

Deia Octavio Paz, citat per Arnau: “L'heroi de la *Bhagavadgita* és doblement heroic: guerrer i sant, home d'acció i filòsof quietista. L'acció que s'hi predica només pot assolir-se per una operació espiritual semblant a l'alliberament de l'asceta solitari”. Perquè, en efecte, aquest clàssic hindú del segle II a.C., que forma part de l'extens poema *Mahabharata* (una de les obres fonamentals de la literatura universal que encara ens interpel·la), ens situa en aquest camp de batalla en suspens, esperant el nostre posicionament, la nostra tria, al costat del noble Arjuna, el qual rep -i nosaltres amb ell gràcies a la lectura-, els consells revelats de Krixna. L'acció, aprenem, és ineludible; per tant, no cal intentar defugir-ne, esgrimint una pretesa superioritat espiritual que ens aïlla de la vida social. El refugi, doncs, no es troba en la bombolla que podem crear pel nostre propi confort, aliens a la resta, sinó en com realitzem l'acció o, més ben dit, totes les accions, petites i grans.

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous

I la setmana que ve:
Halal, kosher, eco... Cal certificar la consciència?

Concreta Juan Arnau, destil·lant el missatge central de la Gita: “La inactivitat és impossible fisiològicament; el que sí és possible és renunciar als seus fruits, obrar de manera despresa, com el terrisaire que modela amb molta cura el bol per després desfer-se'n. Mitjançant les obres també és possible l'alliberament, amb la condició de que l'acció sigui desinteressada”. Desinteressada, sí, però no perquè sí, sense objectiu. Se'ns vol desimbolts, però devots. Sens vol actius, però agraits. Trencant il·lusions no amb la destrucció del jo, sinó, com diu Arnau, “amb un desplaçament vers el jo original”, que és un “salt cap a l'incondicionat (somni etern de la tradició hindú). La Gita insisteix en la importància de la relació personal amb Déu: qui estima a Déu és estimat per Ell. Obre la possibilitat d'una relació íntima amb la divinitat, on el devot no ha de témer res, siguin quines siguin les dificultats que se li presentin”, comenta Arnau. I afegeix: “Mentre es fa el que s'ha de fer, la ment està focalitzada en allò etern i no espera res a canvi del que fa, es tracta de l'acompliment genuí del fer, que no lliga sinó allibera, ja que permet estar a la vegada en el món (acomplint les exigències de l'ordre ritual, familiar i social) i fora d'ell. Una conquesta del sí mateix etern on un es troba en pau amb ell mateix. En això consisteix la saviesa: no en la selva de l'anacoreta, sinó en estar al món impregnat de divinitat. Aquesta moderació i compromís amb l'ordre social és una de les senyes d'identitat de la *Bhagavadgita*”, assenyala aquest astrofísic i doctor en filosofia sànscrita que ens ofereix una acurada i accessible versió, “meditant el significat de cada estrofa, mastegant-lo lentament, deglutint-lo amb atenció”, com diu Oscar Pujol a la presentació d'aquesta mena d'evangeli de l'hinduisme.

Un tast? “Tres són les portes de l'infern que condueixen a la destrucció d'un mateix: el desig, la cobdícia i l'odi. Hom s'ha d'abstenir de traspasar-les. Aquell que eviti aquests tres llinars de l'abisme compleix el seu propi bé i assoleix la meta suprema. No obstant això, qui viu a mercè dels seus desitjos i ignora els preceptes es perd en ells i és miserable. Si saps això, saps tot el que s'ha de saber. Que aquest ensenyament sigui la teua vara de mesurar i que el seu coneixement et permeti actuar en conseqüència”.

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo